

Gedachtenisdienst

Eeuwigheidszondag



Protestantse Gemeente Edam

Grote Kerk, 22 november 2020

De namen van hen die ons ontvielen

20 december	Jannetje Tiebout - Boshuizen	98
26 januari	Jan Dierdorp	72
27 januari	Herman Jan Aberson	89
8 februari	Lute Gerard Snijder	80
4 maart	Repke Boonstra	83
16 maart	Lena de Haan - Jansen	95
9 april	Jan Bak	95
15 april	Adriana Uitentuis - de Graaf	87
16 april	Maria Koolaard - Snieder	77
21 april	Janny van Wengerden - de Vries	84
27 april	Grietje Kalk - Mulder	86
25 mei	Marchina Jantina Bak - Schulz	75
19 juni	Gerard Jan Slegt	76
18 juli	Hendrika de Boer - Hein	98
1 augustus	Lieuwe Kramer	85
16 augustus	Geziena Carolina Hangard	92
22 oktober	Brechetta Stelling - ter Velde	88

Praeludium Variaties over "Ach wie nichtig, ach wie flüchtig", Lied 797
(Georg Böhm, 1661-1733)

Welkom en mededelingen

Aansteken van de kaarsen

Allen gaan staan

Introïtus Psalm 136: 1, 2



1 Loof de Heer, want Hij is goed,
trouw in al - les wat Hij doet.
Want zijn goe - der - tie - ren - heid
zal be - staan in eeu - wig - heid.

Geef de God der goden eer,
jubel voor der heren Heer.
Hij doet wonderen, Hij alleen
trouw door alle tijden heen.

Stilte, Onze Hulp en Groet

Psalm 136 : 3, 4

Loof Hem die de hemel schiep,
zijn verstand is grondloos diep.
Hij bereidde zee en land.
Eeuwig houdt zijn liefde stand.

Zon en maan en sterren gaan
koninklijk hun vaste baan.
God regeert bij dag en nacht,
zijn genade blijft van kracht.

Allen gaan zitten

Kyriëged

Lied 221



1 Zo vriendelijk en veilig als het licht,
zo-als een mantel om mij heen gesla - gen,
zo is mijn God, ik zoek zijn aange-zicht,
ik roep zijn naam, bestorm Hem met mijn vra - gen,
dat Hij mij maakt, dat Hij mijn wezen richt.
Wil mij be-hoeden en op handen dra - gen.

Want waar ben ik, als Gij niet wijd en zijd
waakt over mij en over al mijn gangen.
Wie zou ik worden, waart Gij niet bereid
om, als ik val, mij telkens op te vangen.
Ik leef niet echt, als Gij niet met mij zijt.
Ik moet in lief en leed naar U verlangen.

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Ontsteek die vreugde die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw mens besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft -
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

Gebied bij de opening van de lezingen

Eerste lezing: Genesis 15: 1 t/m 6

Lied 803: 1, 4 en 6

1 Uit Oer is hij ge - to - gen,
aarts - va - der A - bra - ham,
om voort - aan te ge - lo - ven
in 't land van Ka - na - an,
om voort - aan als een blin - de
te zien een don - ker licht,
om voort - aan hel - der - zien - de
te zijn op God ge - richt.

Het is niet meer te tellen,
dat volk dat na hem kwam,
een herder van zovelen
is vader Abraham,
van Jakob, edel strijder
wiens naam is Israël,
van Mozes de bevrijder
die sprak op hoog bevel,

En allen die geloven
zijn Abrahams geslacht,
geboren uit den hoge,
getogen uit de nacht.
De stad die zij verbeiden
die staat in wit en goud
aan 't einde van de tijden
voor iedereen gebouwd.

Tweede lezing: II Korinthiërs 5: 1 t/m 10

Acclamatie Lied 339a



U komt de lof toe, U het ge-zang,
U al - le glo - rie, o Va - der,
o Zoon, o hei - li - ge Geest
in al - le eeu - wen der eeu - wen.

Verkondiging n.a.v. II Korinthiërs 5: 7

Muzikaal intermezzo

"De gestorvene", tekst Ida Gerhardt, melodie Antoine Oomen,
sopraan Mirjam van Wijhe

De gestorvene

Zeven maal om de aarde te gaan,
als het zou moeten op handen en voeten;
zeven maal, om die ene te groeten
die daar lachend te wachten zou staan.
Zeven maal om de aarde te gaan.

Zeven maal over de zeeën te gaan,
schraal in de kleren, wat zou het mij deren,
kon uit de dood ik die ene doen keren.
Zeven maal over de zeeën te gaan -
zeven maal om met zijn tweeën te staan.

Gaven (aankondiging)

Lied 825: 1, 3, 8



1 De we-reld is van Hem ver-vuld,
die 't ken-nen gaat te bo - ven,
wiens heer-lijk-heid ons is ver-huld,
in von-ken licht ver - sto - ven.
Geen men-sen-oog heeft Hem ge-zien
wien elk zijn tem-pel bouwt, in wien
on - we-tend wij ge - lo - ven.

Hij blies ons van zijn adem in.
Hij, hemelhoog verheven,
heeft ons in Adam één begin,
één levensdoel gegeven:
te wonen op zijn aarde, waar
het goed is, goed om met elkaar
in zijn verbond te leven.

God heeft zich zelf ons toegewend:
een man verscheen op aarde,
een mens, in wie Hij onherkend
zich aan ons openbaarde.
In Hem als in een tempel heeft
de God gewoond die eeuwig leeft,
de ongeëvenaarde.

GEDACHTENIS VAN HEN DIE ZIJN OVERLEDEN

We gaan dit jaar niet in de kring maar blijven op onze plaatsen.

Let a.u.b. goed op de aanwijzingen van de ambtsdragers

Uitnodiging voor de Herdenking

Wij noemen de namen van de gemeenteleden die het afgelopen jaar zijn gestorven.

Het noemen van de namen wisselen we af met het zingen van lied 598.

Na het noemen van de naam volgt een korte stilte, vervolgens steken we een kaars aan.

Als alle namen zijn genoemd, steekt de voorganger één kaars aan voor alle mensen ver weg en dichtbij die zijn overleden en die wij in ons hart dragen.

Lied 598

Als al-les dui-ster is, ont-steek dan een lich-tend vuur dat nooit meer
dooft, vuur dat nooit meer dooft. Als al-les dui-ster is, ont-steek dan een
lich-tend vuur dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.

Dienst der gebeden

Dankgebed, voorbeden, stil gebed

Onze Vader

Onze Vader die in de hemelen zijt, uw Naam worde geheiligd;
uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.

En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen

Slotlied 793: 1, 2, 3



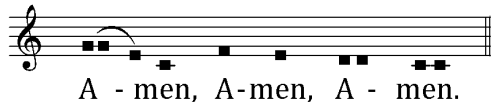
1 Bron van lief-de, licht en le-ven,
voor el - kaar zijn wij ge - maakt
door uw hand el-kaar ge - ge-ven,
door uw vin-ger aan - ge - raakt.
Laat ons op uw toe - komst ho-pen,
gaan-de - weg U te - ge - moet;
dat wij sa-men la - chend lo-pen
in uw gro-te brui-lofts-stoet.

Bron van liefde, licht en leven,
zon die hartverwarmend schijnt,
woord van hogerhand gegeven,
trouw en teder tot het eind –
al zou ons een vijand haten,
al gaat zelfs de liefste heen,
liefde zal ons nooit verlaten:
Gij laat ons geen dag alleen.

Bron van liefde, licht en leven,
laat uw vreugde in ons zijn;
is de blijdschap weggebleven,
liefde maakt van water wijn.
Dat wij dan elkaar beminnen
zó dat zelfs de dood niet scheidt;
niets kan liefde overwinnen –
liefde heeft de eeuwigheid.

Heenzending en zegen

Gemeentekoor be-aamt:



Postludium "St Anne's", Lied 90a (C. Hubert H. Parry, 1848-1918)

voorganger: ds. Kick Koldewijn
organist: Frans Koning
m.m.v. Gemeentezangers: Mirjam van Wijhe, Lida van Drongelen,
Annelies Koning, Nel Eijk, Ed Broeze,
Jan Schoute, Nico Vriend, Rien de Vries



Protestantse Gemeente
Edam